

Ketning, at Beløbet til Opførelsen af ny Kirker kun skulde kunne paalignes med Anbefaling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, saa vilde en saadan Vending ikke kunne blive accepteret af mig, thi det vilde være at gaa endnu videre end i 1888, naar særlig henføres til, at Loven den Gang blev vedtaget for 5 Aar. Den er senere bleven vedtaget forlænget for et Aar ad Gangen, fordi man vilde se Tiden an, om man kunde komme til en tilfredsstillende Ordning. Jeg vil ikke anse en saadan Ordning for tilfredsstillende, jeg vil ikke kunne acceptere den, og jeg haaber heller ikke, dette høje Ting vil det.

For saa vidt som der kan rejses Spørgsmaal om at forandre Procenten af den statspligtige Indkomst som Bidrag til Kirker i Kjøbenhavn, altsaa nærmest i Ketning af at formindste Procenten under $\frac{1}{10}$, saa er det ganske vist noget, der kan komme under Diskussion, men jeg tror dog ikke, at man kan komme ned til et saadant Beløb som det, det ærede 11te kongevalgte Medlem nævnte, nemlig $\frac{1}{20}$. Jeg tror ikke, Administrationen derved vil komme i Besiddelse af de fornødne Midler til det Djemed, som tilfigtes.

Det. Hansen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen angaaende Lovhjemmelem. Naar den ærede Kirkeminister sagde, at vi ikke have frembragt noget nyt, maa jeg gøre opmærksom paa, at det er virkelig ham, der har Berisbyrden. Jeg har anført Lovsteder og kirkeretlige Forfattere, der bestemt benægte, at der er en saadan Lovhjemmel, men nu paastaar den ærede Kirkeminister, at han har Lovhjemmel, og det er da hans Sag at paavise det. — Der er blot en Ting, jeg ønsker at gøre opmærksom paa lige over for en Udtalelse af det 11te kongevalgte Medlem (S. N. Hansen). Det ærede Medlem vil ikke have overset, at 2det Stykke i § 3 begynder med at sige, hvorledes de Beløb, der skulle anvendes til Istandsættelsesarbejder og andre ordinære Udgifter ved Sognekirkerne, skulle fastsættes, men der er ikke Tale om ny Kirker, og med Hensyn til disse ordinære Udgifter og Istandsættelsesarbejder siges det, at det er Patronatet, der skal gøre Indstilling, men at der skal indhentes Erklæring fra Kommunalbestyrelsen. Men her er kun udtrykkelig ment Istandsættelsesarbejder. Altsaa, med Hensyn til alt, hvad der vedrører ny Kirker, behøver Kirkeministeren hverken at spørge Patronatet eller Kommunalbestyrelsen; ikke en Gang en simpel Erklæring, en Udtalelse fra Kommunalbestyrelsen er nødvendig. Jeg vil derfor, naar nu Loven har gjort denne Forskel mellem ordinær

Bedligholdelse og ny Kirker, ønske, at Folketinget vil fastholde denne Adskillelse, men saa med Hensyn til de ny Kirker sige, at det, der begæres dertil, kan kun bevilges ved Anbefaling af Kommunalbestyrelsen, saaledes som Loven af 1888 har paabudt. Det undrer mig, at den ærede Minister ikke vil kunne kalde en saadan Vending tilfredsstillende, thi i Virkeligheden har han betydelig mere Frihed end hidtil efter Loven af 1888. Da han har anset Loven af 1888 for tilfredsstillende, maa en saadan Ordning være endnu mere tilfredsstillende, og for saa vidt som de Herrer sige: hvis vi lade Loven af 1888 og den Lovhjemmel, der ligger deri, falde, saa vende vi tilbage til denne apostryfede Lovhjemmel, om jeg maa kalde den saa, som hjemler Kongen Ret til at paalægge Ligning, saa glemme de en Ting, og det er, at det er ganske givet, at det er først Loven af 1888, der har hjemlet Ret til Ligning over hele Kjøbenhavn og ikke paa den enkelte Menighed. Hvis vi altsaa vende tilbage til den gamle Ordning, kunne de Herrer ikke komme videre end til, at naar der skal bygges ny Kirker i Kjøbenhavn, maa Pengene til dem lægges paa den ny Menighed, og det er praktisk ugorligt, for den ny Menighed vil formodentlig i Reglen være en mindre Menighed og en fattig Menighed. Saadant kan man ikke paalægge den, og det har man heller ikke gjort før. Jeg synes derfor, at den ærede Minister er meget interesseret i at faa en Lov, og jeg synes, at den ærede Minister skulde være glad ved en Lov med den Vending, jeg har foreslaaet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenheh): Den sidste ærede Taler svæver jo sikkert i en Vildfarelse, naar han mener, at i andet Stykke i § 3 sigter den Bestemmelse, at der skal indhentes en Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, kun til Beregningen af det Beløb, der skal anvendes i det enkelte Aar til Istandsættelsesarbejder o. s. v. ved Sognekirkerne. Der staar nemlig: Forinden den endelige Fastsættelse af det samlede Beløb, der skal ligned, og jeg tror, det vil fremgaa baade af Ordene og af Anmærkningerne til Forslaget, at herved er der sigtet baade til Beløbet til Istandsættelsesarbejder og til Opførelse af ny Kirker; det har i alt Fald ligget i Lovforslagets Tanke, og jeg tror ogsaa, det er tilstrækkelig udtalt. Naar dernæst det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at hvis dette Lovforslag ikke blev gennemført, saa vende vi tilbage til Tilstanden før 1888, og det maa jo være særlig uheldigt for Kirkeministeren og for Administra-